

forhandlingerne blot glider ud og ikke afsluttes udtrykkeligt, og i et sådant tilfælde må fristen regnes fra den sidste kommunikation mellem parterne, der har karakter af egentlige forhandlinger. Det vil være uden betydning for fristen, hvis kreditor kort før tillægsfristens udløb forsøger at få forhandlingerne genoptaget ved at skrive til debitor, medmindre debitor er enig i at genoptage forhandlingerne. Kreditor vil således ikke kunne opnå en fortsat udskydelse af fristen blot ved at henvende sig til debitor.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 22

Til stk. 1

Der foreslås i stk. 1 en bestemmelse om, at hvis kreditor inden forældelsesfristernes udløb har indledt retsforfølgning efter lovforslagets § 16 eller § 21, stk. 1, mod en af flere solidariske skyldnere og givet procesunderretning til de øvrige skyldnere, forældes kravet mod disse medskyldnere tidligst 1 år efter, at sagen er afsluttet ved forlig, dom mv. Også efter gældende ret antages procesunderretning at udgøre et retsligt skridt, der afbryder forældelsesfristen.

Bestemmelsen indebærer, at fordringshaveren i tilfælde, hvor der er flere solidariske skyldnere, og der muligvis kan opnås fuld dækning hos en enkelt af disse, ikke er nødsaget til at anlægge sag mod alle skyldnere blot for at undgå forældelse.

Det følger af bestemmelsen, at procesunderretning er tilstrækkelig over for medskyldnerne, når fordringshaveren inden forældelsesfristernes udløb »har indledt retsforfølgning som nævnt i § 16 eller § 21, stk. 1, mod én af skyldnerne«. Fordringshaveren skal således inden udløbet af fristen for kravet mod den pågældende skyldner have foretaget et retsligt skridt mod denne med henblik på at erhverve dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten, voldgiftskendelse eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, jf. § 16, stk. 1, eller have anlagt rets- eller voldgiftssag mod skyldneren vedrørende grundlaget for fordringen, jf. § 21, stk. 1.

Procesunderretningen over for medskyldnerne skal efter forslaget ske »inden forældelsesfristernes udløb«. Dette er ensbetydende med, at tillægsfristen for kravet mod de øvrige skyldnere kun finder anvendelse, hvis kreditors krav mod den enkelte medskyldner ikke er forældet på tidspunktet for procesunderretningen over for den pågældende.

Procesunderretningen skal være skriftlig, men der kan – på samme måde, som hvad der antages at følge

af gældende ret – ikke stilles krav om, at underretningen forkyndes.

Tillægsfristen på 1 år i forhold til medskyldnerne skal efter forslaget regnes fra afslutningen af sagen mod den »første« skyldner (skyldner 1) ved forlig, dom eller på anden måde.

Afslutning af sagen mod skyldner 1 »på anden måde« omfatter tilfælde, hvor sagen mod skyldner 1 afvises, uden at realitetsafgørelse træffes, dvs. de af lovforslagets § 20 omfattede tilfælde. Procesunderretningen skal i så fald følges op over for de øvrige skyldnere inden 1 år efter afvisningen af sagen mod skyldner 1, evt. ved en ny procesunderretning vedrørende en ny sag mod skyldner 1.

Til stk. 2

Der foreslås i stk. 2 en regel svarende til stk. 1 for tilfælde, hvor fordringen afhænger af et retsforhold, om hvilket der er rejst sag af eller mod fordringshaveren.

Bestemmelsen omfatter bl.a. tilfælde, hvor fordringshaverens krav mod to personer står i alternativt forhold til hinanden, således at kravet mod »skyldner 2« bortfalder, hvis fordringshaveren får tilkendt det påståede beløb hos »skyldner 1«. Som eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt der er personlig hæftelse for et krav, eller om det er et selskab, der hæfter.

Herudover omfatter bestemmelsen tilfælde, hvor fordringshaverens krav er afhængigt af, om fordringshaveren selv bliver dømt i en sag anlagt mod vedkommende, dvs. regreskrav, herunder regreskrav mellem solidariske skyldnere. Omfattet vil f.eks. være et tilfælde, hvor fordringshaveren er sagsøgt som sælger af en fast ejendom i anledning af mangler ved ejendommen, og hvor fordringshaveren, hvis denne dømmes, vil rejse regreskrav mod sin sælger.

På samme måde som efter stk. 1 skal procesunderretningen ske »inden forældelsesfristernes udløb«. Tillægsfristen for kravet mod den regresforpligtede mv. finder således kun anvendelse, hvis kravet mod denne ikke er forældet på tidspunktet for procesunderretningen over for den pågældende. Betingelsen om, at procesunderretningen skal ske inden forældelsesfristernes udløb, skal i relation til solidariske skyldforhold ses i sammenhæng med bestemmelsen i lovforslagets § 12, stk. 2, som indrømmer en tillægsfrist for regreskrav mellem solidarisk ansvarlige, selv om kreditors krav mod medskyldneren måtte være forældet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.